

Sprawa C-310/09

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique

przeciwko

Accor SA

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Conseil d'État (Francja)]

Swobodny przepływ kapitału — Traktowanie dywidend pod względem podatkowym — Uregulowanie krajowe przyznające zaliczenie na poczet podatku w przypadku dywidend wypłacanych przez spółki zależne spółki dominującej będące rezydentami — Odmowa zaliczenia na poczet podatku w przypadku dywidend wypłacanych przez spółki zależne niebędące rezydentami — Wypłata dywidend przez spółkę dominującą jej akcjonariuszom — Zaliczenie zaliczki na poczet podatku na podatek należny od spółki dominującej w trakcie wypłaty — Odmowa zwrotu zaliczki na poczet podatku zapłaconej przez spółkę dominującą — Bezpodstawne wzbogacenie — Dowody wymagane przy opodatkowywaniu spółek zależnych niebędących rezydentami

Opinia rzecznika generalnego P. Mengozziego przedstawiona w dniu 22 grudnia 2010 r. I - 8118

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. I - 8150

Streszczenie wyroku

1. *Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych (art. 49 TFUE, 63 TFUE)*

2. *Prawo Unii — Bezpośrednia skuteczność — Podatki krajowe niezgodne z prawem Unii — Zwrot — Odmowa — Przesłanka — Podatek bezpośrednio przerzucony na nabywcę*
3. *Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Opodatkowanie dywidend*
(art. 63 TFUE)

1. Artykuł 49 TFUE i art. 63 TFUE sprzeciwiają się przepisom państwa członkowskiego mającym na celu unikanie podwójnego opodatkowania ekonomicznego dywidend, które pozwalają spółce dominującej na odliczenie od zaliczki, do zapłaty której jest ona zobowiązana przy wypłacie swoim akcjonariuszom dywidend wypłaconych przez jej spółki zależne, zaliczenia podatku związanego z wypłatą dywidend, jeżeli dywidendy te pochodzą od spółki zależnej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim, lecz nie przyznają takiego uprawnienia, jeżeli dywidendy pochodzą od spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, ponieważ przepisy te nie dają prawa w tym ostatnim przypadku do przyznania zaliczenia podatku związanego z wypłatą tych dywidend przez rzeczoną spółkę zależną.

(por. pkt 69; pkt 1 sentencji)

2. Prawo Unii sprzeciwia się temu, aby w sytuacji, gdy krajowy system podatkowy mający na celu unikanie podwójnego opodatkowania nie polega, jako taki, na

przerzuceniu na osobę trzecią podatku nienależnie zapłaconego przez jego płatnika, państwo członkowskie odmawiało zwrotu kwot zapłaconych przez spółkę dominującą z tego powodu, że ów zwrot stanowiłby dla niej bezpodstawne wzbogacenie, albo z tego powodu, że kwota zapłacona przez spółkę zależną nie stanowi dla niej ani kosztu księgowego ani podatkowego, lecz obciąża sumę kwot, które mogłyby zostać wypłacone jej akcjonariuszom.

Jedyny wyjątek od prawa do zwrotu podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii dotyczy przypadku, w którym nienależny podatek został bezpośrednio przerzucony przez podatnika na nabywcę.

(por. pkt 74, 76; pkt 2 sentencji)

3. Zasady równoważności i skuteczności nie sprzeciwiają się temu, by zwrot kwot spółce dominującej, który mógłby zagwarantować stosowanie tego samego systemu podatkowego do dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne mające siedzibę w danym państwie członkowskim i do dywidend wypłacanych przez spółki zależne tej spółki mające siedziby w innych państwach członkowskich, które następnie wypłacane są przez tę spółkę dominującą, był uzależniony od warunku przedstawienia przez płatnika dowodów, które znajdują się w jego wyłącznym posiadaniu, dotyczących, dla każdej spornej dywidendy, w szczególności rzeczywiście zastosowanej stawki opodatkowania oraz rzeczywiście zapłaconej kwoty podatku z tytułu zysków osiągniętych przez jej spółki zależne mające swoją siedzibę w innych państwach członkowskich, także wówczas gdy w przypadku spółek zależnych mających siedzibę w owym danym państwie członkowskim dowody te, znane organom podatkowym, nie są

wymagane. Niemniej jednak przedstawienia takich dowodów można domagać się jedynie wówczas, gdy przedstawienie dowodu na zapłatę podatku przez spółki zależne mające siedzibę w innych państwach członkowskich nie okaże się praktycznie niemożliwe lub nadmiernie uciążliwe z uwagi w szczególności na przepisy prawne tych państw członkowskich dotyczące zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, rejestracji podatku dochodowego od osób prawnych, który należy zapłacić, a także przechowywania dokumentów administracyjnych. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy warunki te zostały spełnione w toczącym się przed nim postępowaniu.

(por. pkt 102; pkt 3 sentencji)